

розуміється володіння методологічним інструментом для одержання, сприйняття, критичного аналізу й використання інформації, є нині засобом соціалізації особистості, тому має бути закладена в курс навчання у всіх навчальних закладах, починаючи зі школи, а після закінчення вузів — у системі підвищення кваліфікації в установах і організаціях.

У Росії вже реалізується проект «Покоління-ru», яким передбачається відкриття в 50 регіонах типових центрів Інтернет-освіти, де чверть мільйона вчителів середніх шкіл освоїть використання Інтернет-технологій у навчальному процесі, а потім передасть набуті навички роботи в Інтернет 10-ти мільйонам школярів. У нас такої програми поки що немає.

На жаль, і вузівські програми не дають знань у обсязі, необхідному для самостійної орієнтації в світі інформації, що негативно позначається і на процесі навчання, і на подальшій самоосвітній роботі.

Особливо важлива інформаційна освіченість

для професії бібліотекаря, оскільки він знає запити й потреби своїх читачів і має вільно орієнтуватися в інфоресурсах — традиційних книжкових й електронних, сприяти задоволенню потреб користувачів. Тільки тоді він відповідатиме назві фахівця, котрий сприяє інтелектуальній роботі читачів — «інтелектуального навігатора». А для цього потрібні й глибоке вивчення програмного середовища, і практика в облаштуванні й супроводі програмного забезпечення, роботи в глобальних мережах. Для проведення такої ґрунтовної перепідготовки фахівцям бібліотек і профільних освітніх установ (бажано на конкурсній основі) необхідно розробити спеціальні програми.

Отже, на часі — погоджені практичні дії з удосконалення науково-інформаційної діяльності бібліотек, оскільки рівень організації наукових знань і ступінь володіння ними чи рівень освіченості нації визначатимуть майбутній рівень розвитку цивілізації держав і народів.

ФАКТИ НАУКОВОГО ЖИТТЯ, ХРОНІКА ПОДІЙ

Міжнародний науковий симпозіум «Ярослав Богдан Рудницький – видатний український мовознавець, славіст, педагог, видавець» (17 серпня 2001 р.)

У Національній бібліотеці України імені В. І. Вернадського в рамках III Всесвітнього форуму українців пройшов міжнародний науковий симпозіум «Ярослав Богдан Рудницький — видатний український мовознавець, славіст, педагог, видавець».

Ярослав Богдан Рудницький народився в Перемишлі 28 листопада 1910 р. Освіту здобував у Львові, Берліні, Парижі та Празі.

Доцент і професор Українського Вільного Університету, Манітобського університету в Вінніпезі, засновник і перший голова його Департаменту славистики й українознавства. Працював в Оттавському університеті. Один із засновників Української Вільної Академії наук у Канаді, дійсний член Наукового товариства ім. Т. Шевченка, ініціатор відновлення і президент Української Могілянсько-Мазепинської Академії наук, голова Української наукової ради в Канаді, засновник Кафедри українознавства в Австралії, президент багатьох українських і канадських наукових та культурних товариств, консультант з українознавства в Бібліотеці Конгресу США, член Федеральної Королівської Комісії двомовності й двокультурності в Канаді, голова й керівник відділу зовнішніх справ уряду Української Народної Республіки в екзилі.

Редактор серій УВАН «Slavistica», «Onomastica», «Україніка Канадіана», журналу «Слово на сторожі», співредактор багатьох наукових видань. Співавтор (разом із З. Кузелею) «Українсько-німецького словника» (1943).

Автор першого друкованого етимологічного словника української мови, підручників української мови для німців та англійців.

Відкрив симпозіум генеральний директор НБУВ, акад. НАН України О. С. Онищенко. Виступили секретар-референт Я. Рудницького, журналістка Тетяна Носко-Оборонів, співробітники НБУВ — доктори, кандидати наук, аспіранти — висвітлили діяльність ученого, просвітянина, громадського діяча українського зарубіжжя, його мовознавчий, публіцистичний, бібліографічний, славистичний доробок, бібліотекознавчі, діалектологічні студії, творчі напрацювання у фондах відділу зарубіжної україніки НБУВ.

Заслужують на увагу рекомендації Я. Рудницького урядові Канади щодо конституційного визнання державно-регіональною української мови на території цієї країни.

Необхідна також ретрокаталогізація й оцифрування праць видатних діячів української діаспори, зокрема й Я. Б. Рудницького, з робіт якого доцільно насамперед оцифрувати його «Етимологічний словник».

Постать Ярослава Рудницького розглядається в контексті громадського життя української діаспори, його інтелектуального середовища.

*Лариса Дегтяренко,
завідділом зарубіжної україніки НБУВ*

© Дегтяренко Л. О., Київ, 2001